

TU HUYNH ANH EM HÈN MỌN

Ngày 14-9-1988, lễ Tôn Vinh Thánh Giá, Đức Hồng Y Albert Decourtray, (1923-1994) lúc bấy giờ là Tổng Giám Mục Lyon, miền Trung nước Pháp, đã long trọng tuyên bố mở hồ sơ xin phong thánh cho nhóm 43 chứng nhân Kitô người Pháp, bị quân đức-quốc-xã giết chết trong thời thế chiến thứ hai 1939-1945.

43 chứng nhân gồm có: 9 Linh Mục, 2 chủng sinh, 4 tu huynh sinh viên dòng Phanxicô, 11 hướng đạo sinh và 17 thanh lao sinh. Khi giới thiệu danh sách các vị anh hùng, Đức Hồng Y Decourtray nói:

- Đây là những chứng nhân thuộc thành phần những người bé nhỏ, nghèo nàn, khiêm tốn, nhưng trong giờ phút khó khăn và đầy nguy hiểm đã biết can đảm xung phong đứng hàng đầu, dùng sức mạnh Đức Tin đối diện với cái vô đạo, vô luân và tàn ác của bọn đức quốc xã ..

Trong số 4 tu huynh Phanxicô, nổi bật khuôn mặt thầy Joseph Paraire, 26 tuổi.

Joseph Paraire chào đời ngày 2-12-1919 tại Vincennes trong một gia đình Công Giáo đạo đức và đông anh em, tất cả 16 người. Vì thế, người mẹ qua đời rất sớm vì kiệt sức, khi Joseph mới lên 10 tuổi. Trước khi nhắm mắt, bà can đảm nói:

- Xin vâng theo thánh ý THIÊN CHÚA.

6 năm sau, lại đến phiên người cha. Trước khi lìa đời, ông âu yếm nhắn nhủ:

- Các con hãy yêu thương nhau.

Tuy nhà nghèo nhưng Joseph rất thông minh. Do đó cậu được các sư huynh La San cấp học bổng và thu nhận vào trường, cho đến khi Joseph mãn bậc trung học. Trước đặc ân này, người cha cảm động nói với con:

- Joseph, con có biết là con rất được ưu đãi không? Vậy con đừng bao giờ quên ân huệ này và hãy tỏ ra xứng đáng với lòng tin cậy và kỳ vọng đặt nơi con.

Nhớ lời cha dặn, Joseph quyết chí không phụ lòng tin tưởng của các sư huynh La San. Và cậu đạt kết quả như mọi người mong muốn. Sau 5 năm theo học, tháng 7 năm 1937, Joseph Paraire đậu tú tài ban văn chương. Sau đó anh ghi tên vào đại học, ngành luật. Cũng trong thời gian này, Joseph tìm hiểu ơn gọi Phan-Sinh và quyết định xin lãnh nhận áo dòng anh em hèn mọn của Thánh Phanxicô khó nghèo, ngày 25-8-1939, dưới tên gọi thầy Louis. Rủi thay, hơn một tuần sau, cuộc chiến thế giới bùng nổ, làm đảo lộn và xóa tan bao dự tính tương lai!

Trong vòng một năm, thầy Louis và các tu sĩ cùng dòng thay đổi không biết bao nhiêu chỗ ở. Nhưng rồi sau cùng thầy Louis và một số các tu sĩ Phanxicô khác bị quân đức-quốc-xã bắt đi lao động khổ sai tại Koeln, bên Đức, vào tháng 8 năm 1943. Từ đây bắt đầu cuộc khổ nạn kéo dài 20 tháng trời. Nhưng cũng chính thời gian này, gương mặt và cuộc sống thầy Louis sáng ngời niềm vui và tình bác ái huynh đệ.

Bạn bè và các tù nhân có một kỷ niệm tốt đẹp thánh thiện về thầy Louis.

Trong gian khổ, thầy luôn giữ nét điềm tĩnh, khiêm hạ và nhất là, không hài sẵn sàng làm cho mọi người cười, ngoại trừ chính thầy. Thầy Louis còn nổi bật đức tính kín đáo. Thầy điều động một nhóm các tù nhân chuyên thực thi công tác bác ái huynh đệ bên cạnh các anh em tù nhân khác. Thầy là linh hồn của nhóm, nhưng không bao giờ làm cho mình nổi bật, hoặc tỏ ra là trung tâm điểm của nhóm!

Nhưng dù có khiêm tốn và hết sức kín đáo, thầy Louis vẫn không lọt khỏi các đôi mắt cú-vọ của bọn công an đức-quốc-xã. Sau 9 tháng ở trại lao động Koeln, thầy Louis bị chuyển sang trại lao động khác, khủng khiếp hơn. Đó là xưởng chế tạo máy bay Langelsalza.

Khốn khổ vẫn chưa rời thầy Louis và các bạn đồng tù. Ngày 7-4-1945, 4 ngàn tù nhân bị tổng lên chiếc tàu gọi "tàu lửa chết chậm". Và đúng như tên gọi, đó là xe lửa mang các tù nhân đến trại tù Dachau, ở Bavière, miền Nam nước Đức. Cuộc di chuyển kéo dài đến 23 ngày, vì tàu phải dừng lại nhiều lần, bởi những hồi còi báo động.

Thầy Louis không đến nơi chỉ định cũng không hưởng niềm vui trông thấy trại tù Dachau được quân đội Hoa Kỳ giải phóng. Quá kiệt sức, thầy trút hơi thở cuối cùng trên đường đi ngày 26-4-1945. Một bạn tù kể lại:

- Thầy Louis của chúng tôi hoàn toàn kiệt sức. Một người bên cạnh đưa cho thầy mẫu nhỏ bánh mì đen. Thầy Louis lắc đầu cám ơn và nói: "Hãy giữ lấy cho anh. Tôi không cần ăn uống gì nữa". Sau đó thầy lãnh Mình Thánh Chúa làm của-ăn-đường và êm ái trút hơi thở cuối cùng, hưởng dương 26 tuổi.

... "Xin thương xót con cùng, lạy THIÊN CHÚA. Xin Ngài thương xót con, này con đến ẩn náu bên Ngài. Dưới bóng Ngài, này con ẩn náu, tới khi nào hết tai họa khổ đau .. Con phải nằm giữa bầy sư tử, loài thú ăn thịt người; nanh vuốt chúng là đầu tên mũi giáo, lưỡi thì sắc bén tựa gươm đao. Lạy THIÊN CHÚA, xin biểu thị uy phong khắp cõi trời và chiếu tỏa vinh quang đầy mặt đất. Dưới chân con, chúng đã giăng lưới sẵn, cho con phải mắc vào. Trước mặt con, chúng đào hầm đào hố, chính chúng lại sa chân. Con an lòng, lạy THIÊN CHÚA, con vững dạ an lòng, này con xin đàn hát xướng ca" (Thánh Vịnh 57 2+5-8).

(Jean Huscenot, "LA SAINTETÉ AVANT 30 ANS C'EST POSSIBLE", Chalet, 1991, trang 128-132)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt